

РЕШЕНИЕ

№ 5025

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10627** по описа за **2024** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от директор на ТД на НАП С., чрез процесуален представител срещу решение № 3957 от 28.08.2024 г., постановено по НАХД № 17582/2023 г. по описа на СРС, НО, 20 състав, с което е отменено НП № 731542-F 723767/16.10.2023 г. издадено от директора на ТД на НАП - С., с което на "Металком Инвест" ЕООД на основание чл. 180в, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 75 294. 2 лв. Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно. Счита, че съдът правилно е констатирал, че дружеството е извършило от обективна страна нарушението, но неправилно е счел, че случаят е маловажен. Излага доводи относно приложението на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата, представя писмени доказателства, претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Постъпила е и втора касационна жалба от "Металком Инвест" ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д., с която се претендира, че дружеството не е извършило твърдяното нарушение, липсват доказателства за осъществяването му, оспорват се изводите на органа относно

срока за предоставяне на обезпечение, като излага подробни доводи . Твърди се неправилно определяне на датата на извършеното нарушение, както и неправилно определяне на санкцията. Възражава срещу предупреждението, наложено от СРС. Оспорва се въззивното решение и в частта за разноски. Претендира разноски в общ размер на 15 600лв. за двете инстанции.

Дружеството е депозирало и отговор на касационната жалба на директора на ТД на НАП – С..

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба на директора на ТД на НАП С..

Административен съд София - град, 13 касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационните жалби са допустими, като подадени срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежни страни по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че „Металком Инвест“ ЕООД извършва доставки на течни горива-газъл, попадащи в приложение №35 от ППЗДДС, поради което като данъчнозадължено лице е длъжно да подаде заявление по образец-№36 от ППЗДДС. Дружеството е вписано в регистъра по чл. 176 ал.10 от ЗДДС на лицата, предоставили обезпечения , което е със срок на действие до 01.09.2023г. и е в размер на 400 000лв. за праг на данъчните основи от 2 000 000лв./20% от общата стойност на данъчните основи над 25 000лв/ . Преди 25.05.2023г. общата данъчна основа на продаваните горива е в размер 1 992 606,03лв., а предоставеното обезпечение отговаря на изискванията на чл. 176в ал.1 , т.1 от ЗДДС.

На 25.05.2023г. дружеството издало фактура към „БМ 2010“ ЕООД от с ДО 27 796,03лв. и ДДС 5 559,21лв., с което надвишило общата стойност на данъчните основи с 20 402,06лв. на продадените горива до тази дата и надхвърлило размера на предоставеното обезпечение. Дружеството не предоставило ново обезпечение в срока, посочен в чл. 176в ал.4 от ЗДДС, като до края на месец май 2023г. извършило още доставки на горива и издало 12 фактури за продажба, подробно описани в НП. За данъчния период м. май общата стойност на данъчните основи била 2 376 471,07лв., съответно данъчната основа на предоставеното обезпечение била превишена с 376 471,07лв. , а наличното обезпечение – недостатъчно с 75 294,20лв.

С резолюция от 01.06.2023г. била назначена проверка, която констатирала извършено

нарушение на чл. 176в ал.4 вр. ал.1 от ЗДДС на 23.05.2023г. Бил съставен АУАН №F723767 , а въз основа на него – оспореното НП. Органът е констатирал, че на 31.05.2023г. е внесена сумата от 100 000лв. като дружеството е подало заявление за вписване или промяна на данните на 02.06.2023г., с което е декларирано допълнително внесените 100 000лв. На 07.06.2023г. е извършено вписване в регистъра по чл. 176в ал.10 от ЗДДС на новото обезпечение от 500 000лв. Дружеството е следвало да предостави ново обезпечение до 22.05.2023г.

При тази фактическа обстановка СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че са спазени изискванията за форма. АУАН и НП са надлежно съставени и връчени на нарушителя. Спазен е 3-м. срок по чл. 34 ЗАНН. Счел е, че нарушението е описано в достатъчна степен, то е ясно и точно, датата и мястото на извършване на нарушението са посочени и те са правилно определени. Формиран е извод, че правилно АНО е определил, че нарушението е осъществено на 23.05.2023г./денят следващ този за подаване на новото обезпечение/, доколкото промяната в обстоятелствата е настъпила на 25.05.2023г. Нарушението е установено на 02.06.2023г., когато е подадено заявление за вписване или промяна на данни. Въззивният съд е посочил, че поради настъпилата промяна дружеството е следвало, въз основа на алинея 4 на чл. 176в ЗДДС, при промяна на обстоятелствата, които са от значение за определяне размера на обезпечението, да предостави ново обезпечение в 3- дневен срок преди промяната. Счел е, че правилно АНО е посочил, че е настъпила промяна в обстоятелствата с издаването на фактура № 24723/25.05.2023г. г., тъй като с нея се надвишава общият размер на данъчните основи по извършени доставки на гориво, за които е предоставено обезпечение. Формиран е извод, че дружеството е осъществило от обективна страна състава на нарушението. От друга страна е приел , че в разглеждания случай е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, защото същият разкрива по - ниска обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид, тъй като на 31.05.2023г. дружеството е внесло допълнително 100 000лв. обезпечение. Приел е също, че отправянето на предупреждение би постигнало целите за предупреждение и превъзпитание на нарушителя за недопускане на бъдещи нарушения.

Настоящият състав на АССГ, като взе предвид събраните по делото доказателства, както и становищата на страните, счита, че обжалваното решение на СР следва да бъде отменено.

Намира го за постановено при напълно и правилно изяснена фактическа обстановка. Съдът е възприел относимите факти въз основа на допустими доказателства, събрани по изискуемия процесуален ред и е направил фактическите си изводи след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.

АССГ възприема изводите на въззивния съд относно компетентността на органа, издал оспорения акт, както и относно спазването на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Същите мотиви следва да се изложат и по отношение спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

По отношение посочването на нормата, която е нарушена – посочено е нарушение на

чл. 176в, ал. 4, вр. ал. 1 т.1 от ЗДДС. Нормата на чл. 176в, ал. 4 ЗДДС предвижда, че при настъпила промяна "на обстоятелствата, които са от значение за определяне размера на обезпечението, се предоставя ново обезпечение в 3-дневен срок преди промяната". Безспорно е установено, а и са изложени мотиви в този смисъл, че е настъпила промяна в обстоятелствата, които са от значение за определяне на размера на обезпечението. Ето защо приложимата норма е именно посочената.

В чл. 176в, ал. 2 ЗДДС се сочи какъв следва да е размерът на обезпечението по ал. 1, а съгласно ал. 5 – за сроковете и условията на обезпечението по ал. 1. Изпълнено е изискването на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН за посочване нормата, която е нарушена и това е чл. 176в, ал. 4 ЗДДС, вр. ал. 2 и ал. 5. На следващо място, по безспорен начин следва да се направи извод, че е налице нарушение на нормата на чл. 176в ЗДДС, в посочените по-горе алинеи, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК и доколкото споделя изводите на СРС, съдът изцяло препраща към обжалваното решение.

Представените в съдебно заседание писмени доказателства са били взети предвид от органа и с тях не се установяват нови обстоятелства. Не се споделят твърденията на касатора „Металком Инвест“ ЕООД, че според органа гаранцията е предоставена едва на 02.06.2023, тъй като от прочита на НП става ясно, че не е така. По същество с касационната жалба не се отрича извършеното нарушение, а се навеждат доводи за маловажност на същото.

Настоящата инстанция обаче не споделя изводите на СРС по отношение на приложимостта на нормата на чл. 28 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима в случая. Безспорно е налице неизпълнение на задължение към държавата в срок. Установено е, че задълженото лице е извършило административно нарушение, като не е спазило разпоредбата на чл. 176в, ал. 4, във връзка с ал. 1 от ЗДДС. Санкционираното лице е допълнило дължимото обезпечение със закъснение и поради тази причина не са налице смекчаващи обстоятелства, които да определят нарушението като такова с по-ниска обществена опасност. В производството по издаване на процесното НП не са допуснати нарушения на закона, водещи до отмяна на същото или до ограничаване правото на защита на задълженото лице. Актът за установяване на административно нарушение и Наказателното постановление са издадени от компетентни органи по смисъла на чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, в рамките на законоустановените давностни срокове. Затова и с оглед постигане на посочените в чл. 12 от ЗАНН цели, правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и същото следва да бъде санкционирано за несвоевременно изпълнение на задължение към държавата. Неналагането на наказание в случая би довело до неравноправно третиране на този с останалите случаи, при които е извършено нарушение от същия вид, тъй като извършването на административното нарушение е безспорен факт.

По изложените съображения настоящата инстанция счита, решението на СРС следва да се отмени като незаконосъобразно.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора – директор на ТД на НАП С., съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80/ осемдесет/лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, АССГ, 13 касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3957 от 28.08.2024 г., постановено по НАХД № 17582/2023 г. по описа на СРС, НО, 20 състав, и вместо него постановява

ПОТВЪРЖДАВА НП № 731542-F 723767/16.10.2023 г. издадено от директора на ТД на НАП - С.

ОСЪЖДА „Металком Инвест“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. разноси в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

Председател

Членове